

Nr 74.

Av herr **Wistrand**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt, m. m.

Enligt proposition nr 10 till årets riksdag föreslås en förhöjning av den varuskatt som enligt Kungl. Maj:ts förordning av den 25 maj 1941 pålades vissa tekniska preparat såsom badsalter, badoljor etc., upptagna under nr 593 i tullstatistiska förteckningen.

Enligt varuskatteförordningen ha tallbarroljepreparat ansetts skattepliktiga under det att äkta tallbarrolja angivits såsom icke skattepliktiga.

Skäl för en dylik uppdelning synas icke föreligga, då tallbarroljepreparat ej torde kunna klassificeras såsom parfymerade badoljor eller badsalter. De användas nämligen i stor utsträckning och i hela landet vid medicinsk badbehandling av sjuka vid sjukhus, sanatorier och motsvarande anstalter, d. v. s. till samma ändamål som den äkta tallbarroljan.

Skillnaden mellan äkta tallbarrolja och tallbarroljepreparat i flytande form är, att den förra på grund av sin höga oljehalt är olöslig i vattnet under det att det senare genom särskilt förfaringssätt gjorts vattenlösligt. Äkta tallbarrolja piskas in i badvattnet så att smärre partiklar bildas, vilka blanda sig med vattnet men ingalunda lösas, utan inom kort flyta upp till ytan.

Sedan den vattenlösliga tallbarroljan införts på marknaden hava allt flera sjukhus och motsvarande anstalter funnit med sin fördel förenligt att i stället för äkta tallbarrolja använda det vattenlösliga tallbarroljepreparatet.

Tillverkare av den äkta tallbarroljan försälja nu oljan för sig men även ett för densamma avsett lösningsmedel i särskild förpackning. Kunderna blanda dessa båda preparat och fabriken undgår skatteplikt.

Enligt nuvarande skatteförordning får däremot tillverkare av vattenlöslig tallbarrolja erlagga ca 3 kronor per kg i skatt. Om skattesatsen nu höjes, nödgas med all sannolikhet tillverkarna att övergå till försäljning av äkta tallbarrolja och ett lösningsmedel i särskild förpackning, varigenom skatteplikt ej kommer att föreligga.

Häri genom skulle sålunda sjukvården berövas möjlighet erhålla det fabriksmässigt framställda, värdefulla och av sjukvårdsanstalterna uppskattade tallbarroljepreparatet.

Då ett påläggande av dylik varuskatt å vattenlöslig tallbarrolja därjämte så gott som uteslutande skulle drabba sjukhus, sanatorier och liknande anstalter, synas starka skäl föreligga för nedanstående motion.

På grund av ovan angivna förhållanden föreslås,

att flytande tallbarroljepreparat i likhet med äkta tallbarrolja upptagas bland icke skattepliktiga tekniska preparat.

Stockholm i januari 1948.

Karl Wistrand.